

Nr 107.

Av herr **Bondeson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändring av grunderna för bekämpande av sjukdomen smittosam kastning hos nötkreatur.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 4 föreslås att ersättning för till följd av smittosam kastning tvångsvis nedslaktade nötkreatur under en övergångstid av sex månader från det att det område, inom vilket nedslaktningen ägt rum, förklarats kastsjukefritt, skall nedsättas att utgå med ett fixt belopp, så avvägt att djurägaren får bära en del av förlusten. Efter övergångstidens slut skulle ersättning för dylik nedslaktning höjas att utgå enligt samma regler som i epizootilagen eller med skillnaden mellan det livvärde djuret skulle ha haft, om sjukdomen ej inträffat, och djurets slaktvärde.

Såsom skäl för denna synnerligen kännbara ekonomiska bestraffning av vissa djurägare anföres, att de eljest kunde dröja med att låta undersöka och nedslakta sina smittade djur till dess de genom att området förklarades fritt finge möjlighet att erhålla full ersättning. Då kastsjukessmittade djur sedan de akuta sjukdomssymtomen försvunnit äro fullgoda bruksdjur, kan det emellertid vara förståeligt och privatekonomiskt fullt motiverat att frivillig nedslaktning ej äger rum.

Då staten av hänsyn till andra djurägare påbjuder nedslaktning, bör full ersättning utgå. När den enskilde åter frivilligt företager dylik åtgärd, har han intet anspråk på staten, utan får nöja sig med vad denna som en uppmuntran anser sig böra lämna.

Åberopande vad som anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå de i propositionen föreslagna ändringarna i grunderna för bekämpande av sjukdomen smittosam kastning.

Stockholm den 22 januari 1947.

Lennart Bondeson.
